

Bodi očiščen

“Če hočeš, me moreš očistiti. Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: “Hočem, bodi očiščen!” (Mr 1,40-41)

Markov evangelij, ki je najkrajši izmed štirih evangelijev, je bil pogosto prezrt. Stoletja so učenci na Marka gledali kot na manj pomembnega.

Med razlogi je tudi to, da v Markovem evangeliju ni čudovitega poročila o Jezusovem rojstvu, ki do današnjega dne sestavlja našo božično zgodbo ali veličastne drame kočne sodbe ali lepe prilike o izgubljenem sinu ali čudežne zgodbe o Lazarju, ki pride iz groba.

In tako je bil Markov evangelij dolgo časa prezrt. Do danes.

Danes vemo, da ga prej niso tako dobro razumeli. Danes poznamo zgodovinski okvir, v katerem je bil evangelij napisan, in vidimo, kako nas prav ta evangelij, za razliko od drugih treh, popelje naravnost v svet demonov in hudobnih sil, s katerimi je Jezus neprestano v konfliktu.

Hudobne sile so bile doma v krutem rimskem imperiju. Pravzaprav večina učencev danes verjame, da je bil ta evangelij napisan v Rimu z namenom krepiti vero v prvih kristjanih, ki so bili grozovito preganjani.

Demoni so bili hudi duhovi, v glavnem satan, za katere so ljudje goreče verjeli, da vladajo svetu.

Glavni namen Markovega evangelija je bil prikazati dve resnici: 1. Rimski vladar ni bil gospodar Vesolja. Jezus je bil. 2. Satan je bil močan, a Jezus je bil močnejši.

Od začetka do konca Markovega evangelija je Jezus prikazan kot gospodar vsega sveta: vetra, morja, neba – vse podlega njegovi moči. Prav tako je gospodar, Močnejši, ko govorimo o zmožnosti ozdravljenja nesreč in

bolezni, ki jih v tistem času niso znali zdraviti, posebej gobavosti.

To nas pripelje naravnost v srčiko zgodbe današnjega evangelija. Gobavost je bila najhujša izmed vseh bolezni v tistem času, ker je bolnega ločila od njegove družine in skupnosti in je tako povzročila smrt že za časa življenja.

Zanimivo je, da gobavec, v silni želji po ozdravljenju, naredi tri stvari, nobene od treh ni dovoljevalo judovsko pravo: približa se Jezusu, poklekne pred njim in ga prosi, naj ga očisti. Gobavec ima Jezusa za nekoga z božansko močjo, močjo, ki je veliko večja kot je moč satana in vladarja skupaj.

Kar se zgodi za tem, je srce parajoče; je eden najbolj živih prikazov Jezusove človeškosti, zdužene z božanskostjo. Ganjen od usmiljenja Jezus stori troje: iztegne roko, se ga dotakne in mu spregovori: “Bodi očiščen.”

Jezus, Močnejši, ima največjo moč, celo nad najstrašnejšo boleznijo, ki je nikoli nihče ni obvladal. In vendar to stori z močnim čutom sočutja in nežnosti; to naredi “zadnjemu med njimi”, človeškemu izobčencu.

Zato Marko zaključi neverjetno pripoved s temi besedami: “In vendar so od vsepovsod prihajali k njemu.”

In tako še vedno prihajajo; posebno takrat, ko Jezusovi učenci delamo tako, kot je storil Jezus, ko iztegnemo roke k ubogim, se jih dotaknemo in jih odpeljemo na kraj upanja, ozdravljenja in neizmerne sreče.

avtor: T. Wolgamot

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>

